

Antiquair *Anouk Beerents*

HÉT ADRES VOOR ZELDZAME SPIEGELS



Menig internationaal interieur van naam en faam wordt opgeluisterd door een antieke spiegel uit de collectie van Anouk Beerents. De aan de Amsterdamse Prinsengracht gevestigde antiquair restaureert haar vondsten met engelengeduld én met respect voor de historie. “De authenticiteit moet behouden blijven.”

Productie **Hugo Kusters** Fotografie **Freek Esser** Tekst **Mariëtte Schrader**



Detail van een bijzondere houtgestoken Louis XVI-spiegel die wacht op restauratie.

“Mensen met een diepgaande interesse voor antiek kiezen voor een achttiende-eeuwse spiegel”

Wie haar atelier eenmaal heeft bezocht, zal deze ervaring niet snel vergeten. Achter de grachtengroen geschilderde deuren ontvouwt zich een industriële ruimte van maar liefst 450 vierkante meter. Bezoekers kunnen er zelfs hun fiets of auto parkeren, een ongekennde luxe binnen de grachtengordel. Dankzij de uitgekende indeling en de bijzondere manier waarop haar atelier annex werkplaats is ingericht, oogt het nergens te kolossaal. Het resultaat vormt een sfeervolle entourage voor de hoogwaardige collectie Franse antieke spiegels die Anouk Beerents (47) hier sinds jaar en dag verkoopt, en zo nodig eerst zelf restaureert. Ook de wijze waarop zij de collectie presenteert is origineel te noemen: meer dan 350 spiegels hangen rijndik aan stoere kettingen tegen de ruwe stenen muren. Ze weerspiegelen het licht dat door de negentiende-eeuwse daklichten naar binnen valt.

“Het lag niet echt voor de hand dat ik antiquair zou worden,” vertelt Anouk Beerents terwijl ze een boekje met velletjes bladgoud opzij legt op de langgerekte tafel waaraan ze bezoekers ontvangt. “Ik heb namelijk eerst rechten gestudeerd in Leiden. Pas nadat ik mijn bul had behaald, ben ik min of meer toevallig het antiekvak ingerold. Ik kan me mijn eerste spiegel nog goed herinneren. Die kocht ik ruim twintig jaar geleden op een antiekmarkt in Brugge.”

Anouk Beerents schafte de spiegel voor zichzelf aan. Toen ze deze ging ophalen, nam ze een tweede mee. Vrienden waren er zo van gecharmeerd dat ze haar om een exemplaar vroegen en voordat ze het wist, handelde ze in antieke spiegels. Aanvankelijk vanuit het Amsterdamse pakhuis waar ze met haar echtgenoot Hans Kodde (47) woonde. Maar na een jaar kreeg zij het gevoel dat ze op een keerpunt stond. “Ik zei tegen mezelf: of je houdt er mee op, of je gaat er helemaal voor. Zo ben ik opgevoed. Ik koos voor het laatste en heb daarvan nooit spijt gehad.” Haar ouders schoten te hulp toen ze om meer ruimte verlegen zat. Ze stelden een gedeelte van hun pand aan de Oudezijds Voorburgwal ter beschikking, totdat hun dochter de ideale locatie op de Prinsengracht vond. Ze deelt de negentiende-eeuwse papierfabriek met Kodde Architecten, het bureau van haar man. Hij is mede verantwoordelijk voor de verbouwing van de ruimte en tevens de ontwerper van het ingenieuze schuifstelsel waaraan de vaak loodzware spiegels hangen.

De collectie bestaat hoofdzakelijk uit achttiende- en negentiende-eeuwse exemplaren. De meeste zijn met bladgoud verguld, hoewel er wel een enkele verzilverde lijst tussen zit. Anouk Beerents illustreert de verschillende stijlperiodes aan de hand van een paar voorbeelden. “Spiegels uit de achttiende eeuw zijn heel anders gemaakt. De ornamenten zijn houtgestoken, waardoor de lijsten expressiever zijn dan hun opvolgers uit de negentiende eeuw. Toen vervaardigde men ornamenten van pâte, een mengsel van krijt en beenderlijm dat om een ijzeren geraamte heen werd aangebracht. Dat verschil in techniek vertaalt zich in de prijs. Een negentiende-eeuwse spiegel kost tussen de € 1.000 en € 5.000, terwijl men voor een exemplaar uit de achttiende



eeuw op € 2.000 tot € 20.000 moet rekenen. Behalve leeftijd spelen ook authenticiteit en zeldzaamheid een rol. De ervaring leert dat mensen met een diepgaande interesse voor antiek de voorkeur geven aan een achttiende-eeuws exemplaar.”

Vakmanschap

Dat geen enkele antieke spiegel hetzelfde is, fascineert haar in hoge mate. Elke spiegel werd voor iedere afzonderlijke klant op maat gemaakt, nadat eerst zorgvuldig was vastgesteld waar de spiegel precies kwam te hangen en welke functie deze moest vervullen. De meeste dienden om het binnenvallende licht en het schijnsel van brandende kaarsen in de veelal donkere herenhuizen, paleizen en kastelen te weerspiegelen. In de negentiende eeuw werden plafondhoge spiegels hiervoor bewust tegenover elkaar gehangen, zodat het licht en de ruimte oneindig terugkaatsten. Anouk Beerents: “Verder vind ik het een bijzondere gedachte dat een antieke spiegel lang geleden met veel liefde en vakmanschap is gemaakt en de tijd heeft doorstaan. Elke spiegel draagt zijn eigen verleden mee. Daarover zou je eindeloos kunnen filosoferen. En denk ook eens aan de rol die spiegels in de kunst en literatuur spelen.”

Anouk Beerents koopt haar collectie zelf in. Elke maand verblijft ze hiervoor een week in Frankrijk want daar komen de mooiste spiegels vandaan. “Franse spiegels waren zeker in de negentiende eeuw toonaangevend en werden destijds vaak door andere landen gekopieerd. Ze zijn eleganter en veel uitbundiger versierd dan bijvoorbeeld Duitse en Engelse exemplaren. Ook de spiegels in Nederland zijn mij te sober uitgevoerd. Dat hangt waarschijnlijk samen met onze calvinistische inslag. De fraaiste vondsten doe ik doorgaans in de omgeving van Parijs en in de Provence. Ik heb in de loop der jaren een goed oog ontwikkeld en koop alleen in wat ik zelf mooi vind.” Daarbij heeft ze profijt van het netwerk dat ze geduldig heeft opgebouwd. Een deel van haar collectie betreft ze van handelaren die bijzondere spiegels voor haar vasthouden, maar het gros is afkomstig uit grote particuliere inboedels. “Dit betekent dat ik dichtbij de bron inkoop. Vaak zelfs op de plek waar de spiegel eeuwenlang hing. Ik merk dat de Fransen wel waardering hebben voor onze Nederlandse handelsgeest. Ook inkoop blijft een kwestie van gunnen.” ▶

Linksboven Deel van het atelier. Op de werktafel liggen mallen voor ornamenten uit een Frans restauratieatelier. **Rechtsboven** De voorgevel van de voormalige negentiende-eeuwse papierfabriek aan de Prinsengracht waarin het atelier zich bevindt. **Rechts** Anouk Beerents patineert een lijst. **Linkerpagina** Op de voorgrond weerkaatst een spiegel het negentiende-eeuwse daklicht van het restauratieatelier.





“Denk eens aan de rol van spiegels in de kunst en literatuur. Elk exemplaar draagt zijn eigen verleden mee”

Engelengeduld

Niet alle spiegels hebben de tand des tijds goed doorstaan. Dan kan restauratie wenselijk zijn. Vooral bij kleine spiegels die vaak van plaats wisselden is dit nogal eens nodig. De techniek van het restaureren heeft Anouk Beerents zichzelf eigen gemaakt. Ze voert deze werkzaamheid met engelengeduld uit, samen met medewerkster Doménique Boon. “Zij beheerst het métier tot in de finesses en is al twaalf jaar mijn steun en toeverlaat. Restaureren is trouwens een heerlijke bezigheid. Het houdt me bovendien scherp. Doménique en ik restaureren conserverend, wat betekent dat we alleen het strikt noodzakelijke doen om de authenticiteit van de spiegel zoveel mogelijk te behouden.” Ze toont een spiegellijst die zij vandaag voor een klein gedeelte heeft verguld. De velletjes bladgoud zijn flinterdun en waaien al bij het geringste ademzuchtje weg. Anouk Beerents: “Niet alleen de benodigde materialen, ook de techniek van het vergulden is eeuwenlang onveranderd gebleven. Dat vind ik fascinerend.”

De belangstelling voor antieke spiegels blijft toenemen. Niet verwonderlijk volgens Anouk Beerents, want steeds meer mensen zien in dat een fraai exemplaar niet alleen een zeventiende-eeuws grachtenpand, maar ook een hedendaagse huis een andere dimensie geeft. “Dat verschil weerspiegelt zich in mijn cliëntèle.” Inmiddels reikt de faam van Anouk Beerents tot ver over de grenzen. Zo stapte onlangs Ralph Lauren met zijn gevolg bij haar binnen. Hij kocht op beminlijke wijze een groot aantal spiegels voor zijn zakenimperium in de Verenigde Staten. En wat te zeggen van de Duitse hotelier die binnen een half uur dertig antieke spiegels voor Grandhotel Schloss Bensberg aanschafte? “Heel bijzonder,” zegt Anouk Beerents. “Maar ik verkoop met evenveel plezier een spiegel aan een paar dat er lang voor heeft gespaard.” ■

Anouk Beerents Antieke Spiegels
Prinsengracht 467-hs, Amsterdam (020) 622 85 98,
www.anoukbeerents.nl
Bezoek op afspraak.

Rechtsboven Een aantal vergulde achttiende-eeuwse spiegels, waarvan de meeste stijlen uit de Louis XVI-periode vertonen. De Spaanse tafel waaraan de antiquair haar bezoekers ontvangt, is afkomstig uit een furnituurzaak. **Rechtsonder** Langs de muren zorgen bagagerekken uit oude Nederlandse treinstellen voor bergruimte. Om het transport van de zware spiegels te vergemakkelijken zijn alle karretjes en restauratietafels van wielen voorzien. **Linkerpagina** Anouk Beerents heeft zichzelf de techniek van het restaureren eigen gemaakt.

